

ת"פ 66810/05/23 - מדינת ישראל נגד איל צבי ברוך, מאיר ויחר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 23-05-66810 מדינת ישראל נ' ברוך(עציר) ויחר'

לפני כבוד השופט יואל עדן
בעניין: המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ערן צריה - פמ"ד
נגד
הנאשמים:
1. איל צבי ברוך
2. מאיר ויחר
ע"י ב"כ עו"ד צחי מצרי

גזר דין לנאשם 2

האישומים

1. נאשם 2 ("נאשם 2" או "הנאשם") הורשע על פי הודהתו בעובדות המפורטוות בחלק הכללי ובאישומים 4-7 בכתב האישום המתוקן (כא/3), בעבירות של ניסיון לlsruוח בני אדם, עבירה לפי סעיף 377א(א)(5) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, ואיסור הלבנתה הון, עבירות רבות, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנתה הון.

בכתב האישום שני נאשמים והוא כולל שבעה אישומים. אישומים 4-7 מיוחסים לשניהם, והאישומים האחרים מיוחסים לנאשם 1 בלבד, הוכפר מהם לו.

האמור בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, אשר גם בעובדותיו הודה נאשם 2, רלוונטי ביחס אליו, שכן מתאר הוא את הקשר לפועל בנסיבות חדא לניהול רשות תעסוקה בסחר בנשים לשם הבאתן לידי מעשה זנות, ואת הפעולות במסגרת הקשר, אליו הctrף נאשם 2 עובר ליום 15.3.23.

על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, עובר ליום 4.1.23 קשר נאשם 1 קשר עם בוריס ברקן ("הקשר" ו"בוריס") לפועל בנסיבות חדא לניהול רשות תעסוקה בסחר בנשים ("העסק") לשם הבאתן לידי מעשה זנות, הן נשים שהינן אזרחות מדינות אחרות והובאו לישראל לשם עסקן בזנות, והן נשים ישראליות.

במסגרת הקשר, נאשם 1 בנסיבות חדא עם בוריס, העסיקו את הנשים בזנות בישראל, הן בדרך והן בשאר חלקי הארץ

עמוד 1

וקיבלו חלק מדמי האتنן שניתנו לכל אחת מהנשים بعد מעשי הזנות. נאשם 1 ובוריס פועלו כאמור עד למעצרם בתאריך 19.4.23 ("התקופה הרלבנטית").

נאשם 1 ובוריס פועלו לשם הבאת הנשים לישראל, בשיתוף עם גורמים אשר זהותם אינה ידועה במדויק למאשינה, אשר תפקידם היה לאתגר נשים ברחבי העולם ולהעבירן לאرض לדי נאשם 2 ובוריס לצורך העסקתן במתן שירותים מין ("הסוכנים"). נאשם 1 ובוריס שילמו לסוכנים סכומי כסף הנעים בין 250-350 דולר עבור כל שבוע עבודה של אישה שנשלחה על ידי הסוכנים לעסוק במתן שירותים מין עבורים.

במסגרת הקשר, חלוקת העבודה בין נאשם 1 לבין בוריס הייתה כי נאשם 1 יאתר לקוחות לצרכני זנות ובוריס יאתר נשים בארץ ובעולם אשר יספקו שירותים מין ללוקחות. תשלומיים שוטפים של העסק וביהם תשלומיים לשם הבאת נשים ממדינות זרות שלמו מקופה משותפת שהצטברה מרוחח עיסוק הנשים בזנות.

במסגרת ניהול השוטף של העסק, נאשם 1 ובוריס, קיבלו שירות טלפון מהלקוחות, תיאמו את מערך הזמן ומעקב אחר דמי האتنן שהתקבלו, הפעילו מערך הנהגים, שתפקידם היה להסיע את הנשים למקום המפגש עם הלוקוחות ולפקח על קבלת דמי האتنן מהלקוחות אל הנשים ומהן אל נאשם 1 ובוריס וכן ביצעו פעולות להגדלת פעילות העסק ופתרון בעיות שצצו במהלך תפעולו.

במועד שאיןו ידוע במדויק למאשינה, עובר ליום 15.03.23 ה联系 אל הקשר נאשם 2, אשר פעל להעברת כספים של העסק שמקורם בחלוקת באתנן, לגורםים במדינות זרות עבור העסק וניסה לophobic לבני אדם כפי שיפורט בהמשך.

עוד במסגרת הקשר ולשם קידומו, במהלך התקופה הרלוונטית, פועלו נאשם 1 ובוריס כמפורט להלן:

א. פרסמו באמצעות פלטפורמות שונות ובו "טלגראם" ו- "אינסטגראם" הצעות לנשים ממדינות זרות להגיעה לישראל לצורך עיסוק בזנות וצירפו מספר טלפון של העסק ליצירת קשר. במודעה שפורסמה על ידם בשפה הרוסית, נכתב כך:

"עבודה באחת הסוכניות הוותיקות בישראל, שנמצאת בתל אביב, מחיר לשעה כ- 300-350 דולר, מעבר P.I.V. בשדה התעופה, רווח עד 1,000 דולר ליום נתו, בין 27,000-35,000 ₪ לחודש. עבודה לפי הזמנות עם הלוקוחות היכי טוביים, מינימום 7 שעות עבודה ביום, חלוקת רווחים 50-50, הוצאות 50-50 כולל כרטיסים ושכירות. בסוכניות עובדים עורך דין ורופאים ויש רכבים CLASS I.P. V. לינה בדירות על קו החוף מ-100 דולר ליום".

ב. יזמו פניות אל מספר נשים לשכנען להיות מועסקות על ידם, ומסרו להן כי בעסק שלהם מת�בלות הזנות רבות ותנאי העבודה הינם מיטיבים.

- ג. ביקשו מהנשים לשלוח להם תמונות ארכיטקטוניות שלהן לצורך פרסום והפיצו אותן בקרב לקוחות העסק.
- ד. ברוב המקרים נאשם 1 ובוריס חיבבו את הנשים להתגורר בדירות או חדרים בבתי מלון בביטחון ששכרו עבורם ובעבור שכונן בדירות הללו גבו מהנשים דמי שכירות מופקעים בשיעור הגבוה בכ-30% מהתשולם שהועבר לבועל הדירות.
- ה. רכשו כרטיסי סים למכשירי טלפון ניידים, ומסרו אותן לידי הנשים עבור תחילת העסקתן וזאת לצורך יצירת קשר יומיומי עמם באופן המאפשר פיקוח וקבלת דיווח שוטף בדבר עבודתם.
- ו. ערכו שימוש בטלפון מבצעיים" וכן התייצגו בצד בכינויים שונים על מנת לחסות את פעולתם. בין היתר, התייצג נאשם 1 בשם "דני" ו/או "דני שובבני" ובוריס התייצג בשם "ויקטור".
- ז. נאשם 1 ובוריס קבעו תנאים להעסקת הנשים במתן שירותים מין, בין היתר כמפורט להלן:
- (1) כל אחת מהנשים תספק שירותים מין במקום אליו הוזמנה תמורת סכום הנע בין 1000-1200 ₪ לשעה. מתוך התקובל הנ"ל חייבת האישה להעביר מחצי מהסכום לעסק.
- (2) הנשים הונחו לדרוש תשלום מהליך בתחילת מגש עבור לאספקת שירותים מין ולהודיע לנאשם 1 ולבוריס או לנגה שהסייע אותן כי הלקוח שילם. כמו כן הונחו להודיע לנאשם 1 ולבוריס בדבר כל שינוי בתנאים מול הלקוח, לרבות הארכת משך הזמן בו מסופקים שירותים מין כאשר החלטה על דמי האtanן שייגבו בנוסף, תהא בתיואם עם העסק.
- (3) הנשים נדרשו להיות זמינות לצורך איסוף להזמנות, החל משעה 16:00 ועד אחרון הלקוחות, לעתים בשעות הבוקר המאוחרות, בכל ימות השבוע.
- (4) על הנשים נאסר למסור ללקוחות את מספר הטלפון שלהן וליצור כל קשר עם הלקוחות אלא באמצעות הנאים. על הנשים נאסר לעסוק במתן שירותים מין מחוץ לפעילויות העסק ובאופן עצמאי.
- (5) במספר הздמנויות הופעל על הנשים לחץ מצד בוריס להשתמש בסמים יחד עם הלקוחות וזאת על מנת להרחיב את משך הזמן שהליך יבלה עם האישה וכן להגדיל את דמי האtanן שיתקבלו מהмагש.
- במסגרת העסק כמפורט לעיל, במהלך התקופה הרלוונטית, הפיקו נאשם 1 ובוריס בצוותא חדא הכנסה בסך של לא פחות מ- 720,000 ₪.

על פי האישום הרביעי, במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשימתו, עובר ליום 18.4.23 פעל נאשם 2 להביא ארצה אישת זיהותה אינה ידועה למאשימתו כדי לסתור בה עם נאשם 1 ובoris לשם העסקתה במטען שירותים מין בתשלום.

ביום 18.4.23 פנה בoris אל נאשם 2 ושוחח עמו בדבר הגעת נשים חדשות לארץ. נאשם 2 ערך את בoris בדבר אפשרות הגעת אישת זיהותה בימיים הקרובים והשניים סיכמו כי נאשם 2 יקבל מהעסק 1,400 דולר לחודש עבור הבאת האישה ארצה והעסקתה במטען שירותים מין בתשלום, וכן בונוס כספי נוסף במידה ונאשם 1 ובoris יהיו שבעי רצון מתפרקודה.

בהמשך לכך, ערך נאשם 2 את בoris כי רכש כרטיס עבור האישה אשר עתידה לנחות בשדה התעופה באיסטנבול ביום 19.4.23 ולהגיע ארצה ביום 20.4.23.

בסוף דבר לא עלה בידי הנאים ובoris למסח לשוחח עתידה לנחות בשדה התעופה ישראל ביום 19.4.23, עובר להגעת האישה ארצה.

במעשיהם אלו ניסו הנאים, בצוותא חדא עם בoris לשוחח באדם לשם הבאתו לידי מעשה זנות.

על פי האישום השביעי, עבירות של סחר בבני אדם לידי עיסוק בזנות, הן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון, התשס"ס- 2000 ("חוק איסור הלבנת הון" ו"העבירות" - בהתאם).

כאמור באישומים המפורטים לעיל, הרוחים שהפיקו נאשם 1 ובoris כתוצאה מביצוע עבירות המקור מהווים "רכוש אסור" כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון בזמן בסך 720,000 ₪ ("הרכוש האסור").

במהלך התקופה הרלוונטית, במטרה להסתיר ולהסווות את מקור ההכנסות בעבירות, את זהות בעלי הזכיות בו, את מקומו, את תנוועותו ואת עשיית הפעולות ברכוש אסור זה, ניהלו נאשם 1 ובoris את כל התנהלותו הכלכלית של העסק, תוך שימוש בתשלומיים בזמן בלבד.

בנוסף לכך, העבירו נאשם 1 ובoris כספים בסכום שאיןנו ידוע במדויק למאשימתו אך לא פחות מ-50,000 ₪ באמצעות נאשם 2 אשר ידע כי מקורם של הכספי הוא מדמי אתן של העסק, לגורםים שונים במדינות זרות, אשר חלקם קשורים בעבירות.

נאשם 2 השתמש בחשבון בנק ברוסיה השיר לבועלותו או מי מטעמו, ממנו ביצע העברות לגורמים הנ"ל וקיבל את שווי העברות בזמן מנאשם 1 ובoris, בישראל.

במעשיו אלו עשה נאשם 1 פעולות ברכוש אסור, במטרה להסתיר ולהסווות את מקור ההכנסות ואת זהות בעלי הזכיות

בנה, מיקומן, תנועותיה ועשיות הפעולות בהן בהיקף של 720,000 ₪ ונאשם 2 עשה כאמור, בסכום של 50,000 ₪.

הסדר הטיעון

2. המאשימה ונאשם 2 הגיעו להסדר טיעון לפיו נאשם 2 חזר בו מכפירתו, והוא בעובדות כתוב האישום המתוקן, בחלק הכללי ובאישומים 4 ו- 7, והורשע בעבירות המפורטת המיויחסות לו.

בין הצדדים קיימת הסכמה עונשית לפיה בהסכם יבקשו לגוזר על נאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים וחצי, בגין ימי מעצרו בתיק זה החל מיום 19.4.23, ובנוסף קנס בסך 13,000 ₪ וחילוט 2,650 יורו ו-150 דולר.

עוד מוסכם כי לאחר שיגזר דין של נאשם 2, סכום בסך 33,500 ₪ המוחזק במשטרת וה מבוקש לחילוט בתיק זה ישוחרר לאמו של נאשם 2.

יאמר כי כל ההתייחסות בגזר דין זה לעובדות הינה על פי כתוב האישום המתוקן, והינה בעניינו של נאשם 2 בלבד, ואין בגזר הדין, כמו גם בהכרעת הדין, כדי קביעעה עובדתית המתיחסת לנאשם 1, אשר כאמור כופר במיויחס לו.

טענות הצדדים

3. הצדדים טענו לעונש ועתרו לכבוד הסדר הטיעון, ונאשם 2 אמר את דבריו. לאחר שנשמעו הטיעונים, הודיע בית המשפט לצדים כי הוא שוקל להתערב לחומרה בהסדר, ואיפשר לצדים להשלים טיעוניהם.

הצדדים השלימו טיעוניהם ואף ניתנה להם אפשרות להגיש פסיקה כמו גם השלמה לטיעונים, וכך נעשה.

לטענת ב"כ המאשימה:

חשיבות לעשות את האבחנה ברורה בין הנאים 1 לנאים 2, כאשר מעבר להבדל בין חלקו של כל אחד מהם בכתב האישום המתוקן, כמייחס להם בכתב האישום, הרי שגם עבירת ניסיון הסחר המיויחסת לנאים 2 בכתב האישום המתוקן באישום הרביעי, מתארת מסכת עובדות של התכתבויות בנוגע להבאת אישה ארצה על מנת להעסקה בזונות, כאשר ממפורט בעובדות אישום זה, הדבר לא יצא אל הפועל.

יש לעורך אבחנה ברורה כאשר ביחס לעונש האבחנה היא בעלת משקל ממשמעותי מקום שעבירות הסחר הושלמו

כמפורט באישומים הקודמים והolidו הבאה של אישה לארץ והעסקתה בזנות כמתואר בעובדות כתוב האישום לבן מצבו האישה כלל לא הגיע לארץ והairoע יותר בגדר ניסיון.

מעבר לכך, העבירה הנוספת המיויחסת לנאשם 2 היא עבירה של הלבנת הון כמפורט בסעיף 7, וחלקו בכל הפרשיה המתוארת בכתב האישום המתוקן, הוא מצומצם וקטן באופן משמעותית מאוד מחלוקתו של נאשם 1 כשהדבר מקבל ביטוי גם ביחס לניהול משפט ולהילך על הבאת כל עדי הتبיעה שלו, והוכחת כל עובדות כתב האישום, אשר כאמור רוב האישומים כלל לא מיוחסים לו. עניין זה גם נלקח בחשבון כמו גם העובדה שהנאשם 2 בחר להודות, לחסוך זמן שיפוטי, והוא נעדר עבר פלילי.

עונש המאסר הוא ביחס לאיושם הרביעי, שכן האישום השבעי בשים לב למפורט בו, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 מתחילה במאסר על תנאי, אך שעונש המאסר בפועל, נובע מהרשעתו באישום הרביעי.

מדובר בעונש שנמצא בחלק התיכון של מתחם העונש ההולם בנסיבות האמורות, لكن התבקש לכבד את הסדר שהוא סביר בנסיבות המתוארות.

לאחר שהודיע בית המשפט כי הוא שוקל התיערבות בהסדר, הוסיף ב"כ המשימה וטען:

ביחס לאיושם השבעי של איסור הלבנת הון, בסכומים המיויחסים לנאשם 2, מדובר במעשים שנitin לגזר בגין עונש של מאסר על תנאי, כשהכל במסגרת הסדר טיעון, כאשר על הנאשם 2 ישת עונש מאסר בפועל.

ביחס לאיושם הרביעי, אכן מדובר בעבירה שלצדיה 16 שנות מאסר, ומדובר במעשים שהמשימה כמובן אינה מקלה בהם ראש. יחד עם זאת, גם ביחס לעבירות הניסיון, מדובר בחלק הפחות חמור במדד העבירות של עבירת הניסיון. יכול והאישה הייתה עולה על מטוס ארצها, אך לא היה עולה בידי הצדדים כדי להשלים את העבירה או אף יכול להיות שהיתה מגיעה ארצها אך יסוד של העבירה לא היה מתקיים, עדין היוו בעבירות ניסיון במדד יותר חמור שלו.

בשים לב לכך שאנו במדד הפחות חמור של עבירת הניסיון, ובשים לב לכל הנתונים שתוארו בטיעונים לעונש, מדובר בעונש שאף אם הוא נמוך קמעה הרי שיש הצדקה, ואין מקום להתיערב בהסדר והتبקש לכבדו.

ב"כ המשימה הוסיף, בהתייחס לטענות ב"כ הנאשם לכך שבמסגרת המו"מ הועלו טענות בדבר התקיימות עבירות ניסיון הסחר, במובן המשפטי, וכי ב"כ נאשם 2 הסכים בסופו של דבר שגם אם מדובר בניסיון למנוע החומרה הנמוך, עדין מדובר במעשים שעולים כדי ניסיון.

בהשלמת הטיעונים בכתב נטען ע"י ב"כ המשימה כי משלב החוקירה עד להגשת כתב האישום היה ברור כי מדובר בפרשיות סחר בבני אדם ועבירות הנילוות לזרים אשר בראשה עומדים נאשם 1 ובוריס, ובשולוי התיק נמצא נאשם 2,

אשר חלקו ביחס לאיושם הרביעי מתמצה בהתקבות בין לבון בוריס. המאשימה סבורה כי העובדה שמדובר באירוע אחד נקודתי אשר מבוסס על אותה התקבות, מלמדת על קושי ראייתי מסוים בגין נאשם 2 בלבד.

מצוין כי עד לתגובה משלימה זו, לא הועלתה על ידי ב"כ המאשימה כל טענה לקושי ראייתי, וכי בסוף טיעונו לעונש בדין אף שלל טענה לקושי בהתקימות עבירות הניסיון, כאמור לעיל.

עוד נטען כי יש בעריכת הסדר הטיעון עם נאשם 2 כדי לטיבב את אופן ניהול התקיק והטיפול בו ולשים את מרכז הcobud על שני הנאים העומדים בלב התקיק ובראש הפרשיה, ועוד נטען כי השיקול של חיסכון זמן שיפוטי והקלת העומס על בתי המשפט ראוי לקבל משקל רב יותר בתקופה זו, בשים לב לעומס שהצטבר מאי קיום דין זוניים בזמן המלחמה, ובנסיבות האמורות, הودאת הנאשם בכתב האישום כפי שהוא, ונטיית אחריות למשעו ולסעיפי החקיקוק המיויחסים לו "מהווים טעם להקל בעונשו באופן אופן משמעותי יותר מהרגיל".

ב"כ המאשימה סבורים כי ההסדר עומד בקריטריונים המנחים לכבודו, ואף שמדובר בעונש הנוטה לקלала, הטעמים שבבסיסו ההסדר מצדיקים לאמנו ולא להתערב בו.

4. **לטענת ב"כ הנאשם 2:**

מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, המצוין במעצר הלכה ל谋שה כבר 10 חודשים לראשונה בחיו.

חלקו היחסי כפי שעולה גם מעבודות כתב האישום, מדובר על תקופה קצרה ביותר בה נטל חלק במסגרת אותה פרשיה, וכן גם האישומים המיויחסים לו.

ביחוד אישום 4 שהוא ל谋שה החמור יותר, שגם הוא מייחס לו עבירות ניסיון, ולאחר עובדות האישום, ניתן לראות שהוא נמצא ברף התחתון של עבירות הניסיון לשחר באדם, שכן הלכה ל谋שה לא הגיע באמצעותו או דרכו אף אדם הלכה ל谋שה.

כל אותו ניסיון מתבטא בתಹות טקסט כלל ואחרות, ותו לא. כלומר אפילו זהות אותו אדם אחר אינה ידועה, כעולה מכתב האישום.

לגביו עבירת הלבנת ההואן, גם שם ניתן להיווכח מבלתי הקל ראש, בסכום העבירה המיויחסת לנאשם 2, וברור כי עבירה מסוג זה בסכום זהה יכולה להסתמך במאסר על תנאי בלבד.

כשמשקללים את כל הנסיבות, כמו גם החיסכון הגדול בזמן שיפוטו יקר, כשרואים את כמות העדים ומשמעות של שמיעת

כל אותם עדים, באשר לנאים שענינו נוגע לשני אישומים בלבד, יש חיסכון משמעותית, ומובן ההודאה והחרטה בעובדות כתוב האישום כפי שהן.

לפיך התבקש לכבד את הסדר.

לאחר שהודיע בית המשפט כי הוא שוקל התערבותה בהסדר, הוסיף ב"כ נאים 2 וטען:

הדברים נשקלו בכבוד ראש, גם ההגנה השמיהה טיעונים ויתרה על טיעונים לגבי התקיימותו של אישום 4, טיעונים משפטיים שהוא בהם כדי להראות גם לפרקיותו שאכן ככל שהוא מודים באישום 4 אכן מדובר באישום שמקורו במידה הנמוך יותר של עבירות ניסיון הסחר.

גם אם אנו לוקחים את עבירות הסחר המלאה, הרי שמדובר במקרים שבמעבר תקנים של סחר בבני אדם היו תקיים חמורים שמלווים בCellValue, ובהתיחס לתנאים בהם היו שוים אותם מתלוננים, מה שווודאי לא מתקיים בעניינו ולא נלמד מעובדות כתוב האישום כי התקיים, ולכן גם הפסיקה בנושא מתכתבת עם הסדר שגם אם הוא מקל במידה, משקל כל כmobון את הויתור למעשה על טענות משפטיות כאלה ואחרות, על ההודאה המהירה יחסית והחיסכון הרב בזמן השיפוט. לגבי עבירת הלבנת הון, חלק מסעיפוי הסדר הם חילוט של כספים וקנס בסך של 13,000 ₪ שגם בכך אין להקל ראש, במיוחד כאשר מדובר למי שהוא בשעה בעשרות החודשים האחרונים בין כתלי בית סוהר והוא עלוי לעבוד קשה על מנת לעמוד בקנס, ובנוספ' לכסף שגם לא בסכום פער של 2,600 יורו ו-150 דולר שמהולטים בהסכם.

כמשמעותם את הסכום הכלול לעומת המס הרי שיש איזון בדמותו אותו קנס, והוא כסף שהולבן, لكن גם בהיבט הכספי הסדר מازוזן. העבירה של הלבנת הון בסכום של 50,000 ₪ בצוירוף הקנס המוסכם יכולה לעמוד בחפייה עם עונש של מאסר על תנאי, ולמעשה להביא לトוצאה כוללת שהיא גם רואה גם אם מקלה במקצת בגלל הנסיבות האחרות אליו התיחסו הצדדים בטיעוניהם.

בשלמת הטיעונים בכתב הפנה ב"כ הנאים לפסיקה וחזר על הטענה כי מדובר בהסדר סביר וכי הצדדים נשקלו בכבוד ראש את כלל השיקולים, והتبקש לכבד את הסדר.

נאים 2 אמר שהוא רוצה לסיים את זה, הוא כבר 10 חודשים במעצר, עכשו יהיה לו ניסיון גדול בכל מה שהוא. והוא מודה בזה שעשה דברים לא בסדר ומצטער על כל מה שהוא.

דין והכרעה

.5. לאחר בוחנת הסדר הטיעון בעניינו של נאים 2, העברות שביצע ונסיבות ביצוען, והטיעונים שננטעו ע"י ב"כ הצדדים בהרבה, באתי למסקנה כי מדובר בהסדר טיעון מקל באופן חריג, אשר החריגה במסגרתו מהעניין הולמת

את העבירות אשר בוצעו ע"י נאשם 2, בנסיבות ביצוען, עולה כדי חריגה מבחן האיזון אשר על פי יש לבחון שאלת כבוד הסדר טיעון.

העבירות, חומרתן, וחלקו של נאשם 2, מחיבים מענה עונשי חמיר וholem, והענישה המוצעת במסגרת ההסדר אינה עונה לכך, וכן גם לא במסגרת הרכיב העונשי הכלכלי, המקל גם הוא באופן חריג.

גם לאחר שבית משפט מוצא כי הסדר טיעון חרוג מהענישה הרואיה באופן המחייב התערבות בו, על פי ההלכה יש להביא את קיומו של הסדר במסגרת השיקולים בהטלת הענישה המחייבת, כמו גם את אינטראס הסתמכות. מכאן כי הענישה אשר תוטל, גם שתהא חמירה ביחס להסדר, תהא ענישה פחותה מהענישה אשר הייתה מוטלת ללא כל הסדר.

6. כפי ההלכה אשר נקבעה בע"פ 98/1958 פלוני נ' מ"י, פ"ד נז' (1) 577 (25.12.2002), ואשר אומצה בשורת פסקי דין גם לאחר מכן, ואף לאחר תיקון 113 לחוק העונשיין, המבחן אשר יש לקיים בבחינת הסדר טיעון הינו מבחן האיזון. במסגרת מבחן זה יש לבדוק אם קיימים איזון בין האינטרסים הציבוריים בהטלת הענישה לבין מקרה בגין העבירות בנסיבות מסוימות של ביצוען, לבין טובת ההנאה הניתנת לנאשם במסגרת הסדר. בהתקיים המבחן יש לכבד את הסדר, גם אם הענישה אשר הייתה מוטלת על ידי בית המשפט הייתה שונה. שלא מתקיים מבחן האיזון יש להתערב בהסדר, ולהטיל ענישה אשר גם היא אינה כפי הענישה שהיא מטייל בבית המשפט, אלא ענישה שבית המשפט היה גוזר אילו בא לפניו הסדר טיעון שקול ומאוזן.

ר' ע"פ 98/1958, בעניין פלוני, בעמוד 620-621: "בהתקיים איזון ראיי בין האינטרסים הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהتبיעה מייצגת, מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחר, יכבד בית-המשפט את הסדר הטיעון. בית-המשפט ישווה לנגד עינוי, בין היתר, את המגמה העקרונית לעידוד הסדר טיעון. בנסיבות שבו יראה לדוחות את הסדר הטיעון, יגורר בית-המשפט עונש שהיה גוזר אילו היה בא לפניו הסדר טיעון שקול ומאוזן. מן הראיי הוא שגם לאחר דחיתת הסדר הטיעון יתחשב בית-המשפט כשיעור לקולה בעובדה שהנאשם הודה בעקבות הסדר טיעון, אך שהעונש אשר יטיל לא יחרוג במידה קיצונית ובلتוי פרופורציונית מהעונש שהצדדים הסכימו עליו"

בע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013) נדון היחס בין תיקון 113 לשאלת כבוד הסדר טיעון, ולהלכה אשר נקבעה בע"פ 98/1958 בעניין פלוני, ונקבע כי הלכת פלוני אינה עומדת בסתייה לתיקון 113, וכך נפסק: "ב-ע"פ 98/1958 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נז' (1), 577 (2002), שנפסק עוד קודם לתיקון 113 בהרכבת מושבב (להלן - הלכת פלוני) בית המשפט פסק כי גם אם העונש שעליו הוסכם בהסדר הטיעון אינו ראוי לפי מבחן ההלימה - יש עדין לכבד את הסדר, אם התביעה ערכה איזון מתאים בין ההקללה שניתנה לנאשם לבין התעלת הציבורית שהיתה כרוכה בעריכת הסדר ... בנסיבות הנתחמת על פי הלכת פלוני, יש להביא בחשבון גם שיקולים שאינם רלבנטיים עתה בקביעת מתחם הענישה כזה, בהיותם מוגדרים על פי תיקון 113 "נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות" (אורן גזל, עורך הדין, עמ' 72). לפיכך עולה השאלה האם הלכת פלוני עומדת כיום בסתייה לתיקון 113. נראה שההתשובה לכך - שלילית..."

7. תחיליה יבחן להלן העבירות אשר בוצעו ע"י נאשם 2 בנסיבות ביצוען, חומרתן, מתחם העונש הולם בנסיבותיה, והענישה הרואה, ולאחר מכן יושם מבחן האיזון במקרה זה.

נאשם 2 הורשע בשתי עבירות בשני אישומים נפרדים, בגין מעשים נפרדים, באוותה פרשה.

נאשם 2 ה策רף לקשר שקרו, על פי כתוב האישום, נאשם 1 וביריס, וה策רפות זו לקשר הייתה עובר לתאריך 15.3.23. קשר זה היה קשר לפועל בצוותא חדא לניהול רשות תעסוקה בסחר נשים לשם הבאתן לידי מעשה זנות.

המטרה אשר בסיסו קשר זה, על פי כתוב האישום, יצא אל הפועל, תוך שמדובר במערכת מתוכנת, הכוללת תכנון של פעילות, פעולות רבות להבאת הנשים לארץ, תנאים וכללים במסגרת בוצעה הפעילות העברינית חובקת המדינות, מעברי גבול, וניהול הרשות לעיסוק בסחר נשים לשם הבאתן לעיסוק בזנות, כמו גם ניהול עצם העיסוק בזנות.

עובר ליום 15.03.23 ה策רף אל הקשר נאשם 2, אשר פעל להעברת כספים של העסק שמקורם בדמי אתנן, לגורמים במדינות זרות עובר העסק וניסה לסחורה לבני אדם כפי שייפורט בהמשך.

הפעולות הייתה עד למועד ב - 19.4.23, ואין מדובר באירוע נקודתי, אלא בפעולות הנמשכת למעלה מחודש, במסגרתה פועל נאשם 2 כאמור באישומים 4 ו-7, פעילות אשר אינה אף הכתבות, וזהו פעילות התומכת בפעולות העברינית רחבה ההיקף, בדרך של הלבנת ההון שבו תוצאה עבירות סחר נשים לשם עיסוק בזנות. פעילותו של נאשם 2 לא התחזקה בהלבנת ההון, אשר הינה פעילות מרכזית לשעצמה במערכת העברינית שנוצרה, אלא הוא עצמו פעל בתחום סחר לבני אדם, באופן שנייה לגרום להגעת אישה לישראל לשם עיסוק בזנות.

רק מעצרו של נאשם 2 מנע את הגעה של קורבונו לישראל, אך על פי עובדות כתוב האישום המתוקן. לא הייתה זו חזרתו של נאשם 2 מכונתו ופועלו לסחורה לבני אדם, אלא המאושר.

הטענה כי מדובר באירוע נקודתי, ומדובר בהתקבות בלבד, אינה מתישבת עם עובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה נאשם 2.

על פי האישום הרביעי, נאשם 2 פעל להביא ארצה אישה אשר זהותה אינה ידועה למאשינה כדי לסחורה בה עם נאשם 1 וביריס לשם העסקתה במתן שירותים מין בתשלום.

נאשם 2 פעל, ולא רק הכתב. פעל להבאת אישה לארץ כדי "לסחורה בה עם נאשם 1 ועם ביריס לשם העסקתה במתן שירותים מין בתשלום", כפי עובדות כתוב האישום המתוקן.

נאשם 2 אף מעדכן את בוריס, והשניים אף מסכימים את התמורה, שתהיה 1,400 דולר לחודש עבור הבאת האישה ארצאה והעסקתה במתן שירותים מין בתשלום, ואף "בונוס כספי נוסף במידה ונאשם 1 ובוריס יהיו שבעי רצון מתפקודה".

אין לקבל את הטענות לפיהן מדובר במדד הפחות חמור של עבירות הניסיון.

מדובר בעבירות ניסיון ברף גבוהה של המדרג, לאור כך שמדובר בקייבנה גבוהה להשלמת ביצוע העבירה, בפעולות שנעשו על ידי הנאשם 2 להשלמת ביצוע העבירה, הן במישור הבאת האישה לישראל והן במישור של העסקתה המתוכננת במתן שירותים מין בתשלום, עם הסכם כספי.

כל זאת תוך שמדובר למי שהצדрап אל הקשר לניהול רשות שעיסוקה בסחר בנשים, למללה מחודש עובר למעצרו, ופועל, כאמור באישום השביעי, להלבנתה הון שהינו תוצאה עבירות פליליות חמורות, כאשר ידוע לנאשם 2 כי מקורות של הכספיים הינו מדמי אתן.

פעילות זו של הנאשם 2 אינה כפי האופן המקורי והמצויץ אשר ב"כ שני הצדדים מנסים לשווות לה, כ פעילות נקודתית, בהתקבות, ובמדד נמוך של עבירות הניסיון.

מדובר בפעולות מקיפה, חובקת מדיניות, לניהול רשות של סחר בנשים לשם הבאתן לידי מעשה זנות.

העובדת של פ"י כתוב האישום המתוקן חלקו של הנאשם 2 אכן קטן מהמתואר לגבי הנאשם 1 ובוריס, אין משמעותה כי חלקו נקודתי או שלו. יש לבחון כאמור את מכלול פעולותיו, אשר איןן שליליות.

ביחס לעבירות איסור הלבנת ההון, מדובר בעבירות רבות בהן הורשע נאשם 2. גם שמדובר הכלל של הרcox האסור אשר נאשם 2 פעל להלבנתו הינו 50,000 ₪, לעומת היקף הפעולות המתוארת של הנאשם 1 ובוריס אשר עלתה לכדי 720,000 ₪, אינה הופכת את מעשיו של הנאשם 2 לכאלו אשר המתחם בגין מתחילה במסר מותנה, קטעתן הצדדים. יש לבחון לא רק את הסכם אלא את מכלול הנסיבות, הכוללות את ידיעתו כי מדובר בכספיים מדמי אתן, ופעילותם לשימוש בבנק מחוץ לישראל, וקבלת הכספיים במזומנים, הכל ככל מאותה רשות שהוקמה, ואשר הנאשם 2 הצדрап לקשירת הקשר להקמתה, של סחר בני אדם.

8. לשאלת אם קיימ היה קושי ראייתי יש חשיבות שכן בהתקיים קושי ראייתי, ההתערבות בהסדרי טיעון שמורה אך במקרים חריגים יותר מרברגיל, שכן אינטראס ההסתמכות גובר, וכי אל מול ההסדר, במקרה של קושי ראייתי, יכול בכלל לא להיות הרשעה של הנאשם במიוחס לו.

בעניינו של הנאשם 2 לא נשמעה טענה של ממש לקושי ראייתי. הדבר ה עולה ע"י ב"כ המאשימה רק בהשלמת טיעונים בכתב, לאחר שבධון נשללה על ידו טענת ההגנה לקושי משפטי ביחס לעבירות הניסיון.

הטענה שהועלתה לבסוף לקשי ראייתי, מתייחסת לכך שהעובד שמדובר באירוע נקודתי המתבסס על ההתכתבות עם בורים, היא זו שיצרת את הקשי ראייתי.

ואולם אין מדובר באירוע נקודתי, אין מדובר אף בהתכתבות, ואין בכך כדי טענה של ממש לקשי ראייתי. גם אם היה מדובר באירוע נקודתי, אין זה ברור מדוע הדבר יוצר קשי ראייתי.

9. העבירות אשר ביצע נאשム 2 הינן עבירות חמורות, אשר המחוקק קבע לצידן עונשים חמורים. לצד עבירת הסחר בבני אדם 16 שנות מאסר, (כך גם הניסיון לעبور את העבירה), ולצד עבירת הלבנתוון 10 שנות מאסר, כאשר נאשム 2 הורשע בעבירות רבות של הלבנתוון.

סעיף 377א לחוק העונשין קובע:

"סחר בבני אדם"

(א) הסוחר באדם לשם אחד מלאה או הסוחר באדם וממעמידו בכך בסכנה לאחד מלאה,
דינו - מאסר שש עשרה שנים:

...

(5) הבאתו לידי מעשה זנות".

סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנתוון קובע לצד עבירת איסור הלבנתוון מאסר של 10 שנים או קנס פי עשרים מהכנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, קנס אשר עומד על סך 226,000 ש"ח, דהיינו לפי חוק איסור הלבנתוון הכנס המקסימלי הינו 4,520,000 ל"ג.

חומרתן הרבה של עבירות אלו קיבלה ביטוי בפסקה. אם כי מרבית הפסיקה עסקה בעבירות אלו לצד עבירות חמורות נוספות.

10. ב"כ נאשム 2 הפנה לפסיקה העיקרי בעבירות של הבאת אדם לעיסוק בזנות, סרסרות, ומרקחה אחד של גרים לעזיבת המדינה לשם זנות. לצד כל העבירות הללו ענישה הנמוכה, ובחלקו באופן משמעותי, מעבירת סחר בבני אדם.

סעיף 199 (א) לחוק העונשין ענינו בסرسרות לעשי זנות והענישה לכך היא 5 שנות מאסר, סעיף 202 לחוק העונשין ענינו הבאת אדם לידי עיסוק בזנות והענישה לכך היא של 7 שנות מאסר, וסעיף 204 לחוק העונשין ענינו החזקת מקום לשם זנות, וגם לכך הענישה היא של 5 שנות מאסר.

לצד העבירה של גריםה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות, לפי סעיף 376(א) לחוק העונשין 10 שנות מאסר, וסעיף זה קובע: "הגורם לאדם לעזוב את המדינה שהוא מתגורר לשם העסקתו בזנות או החזקתו בתנאי עבדות, דין - מאסר עשר שנים".

הענישה הקבועה בחוק לצד עבירות אלו נמוכה מהענישה אשר נקבעה בחוק לscribers לבני אדם, אשר היא 16 שנות מאסר. לצד איסור הלבנת הון - 10 שנות מאסר.

ה גם שמתחם עונש הולם נקבע לא רק על פי העבירה והענישה לצידה אלא בעיקר על פי נסיבות ביצועה, הרי שלענישה אשר קבע המחוקק לצד עבירה, השלכה על מידת חומרת העבירה אותה ראה המחוקק, ומשקבע עונש של 16 שנות מאסר לצד עבירת סחר בבני אדם, הביע המחוקק את היות עבירה זו חמורה, את הפגיעה הקשה אשר יש ביצועה לערכים המוגנים בסודה, את ההבדל הגדל בין הבעיות האחריות האמורויות, ולכל אלו השלכה על התשובה לשאלת מהו המענה העוניי ההולם לביצוען.

בתפ"ח 1055/05 (מחוזי ת"א) מ"י נ' פלוני (17.7.2006) אליו הפנה ב"כ נאשם 2, מדובר היה בעבירות של סיוע לסחר בבני אדם לעיסוק בזנות, לפי סעיפים 31 ו - 203(א) לחוק העונשין (אשר בהמשך הוחלף בעבירה לפי סעיף 377א לחוק העונשין), קשרית קשור לביצוע פשע, סרסות למעשה זנות, קליאת שוא וחזקת מקום לשם עיסוק בזנות. מדובר היה בהסדר טיעון במסגרת המאשימה עטרה ל - 18 חודשים הcoolim הפעלת 16 חודשים מאסר מותנה, והגינה עטרה להארכת התנאי, ונגזרו 18 חודשים מאסר לצד הפעלת מאסר מותנה של 16 חודשים בחופף. העבירות שם han לפני תיקון 91 במסגרת נקבעה הוראת סעיף 377א לחוק העונשין, העבירה העיקרית שם הייתה סיוע, שלוותו מחזית מהעוני, ומדובר היה בהסדר טיעון שככל הסכמה עונשית חלקית. مكان שאיןנו מוצא כי ניתן ללמידה מענישה זו לעוניינו של נאשם 2.

11. לעבירות סחר בבני אדם, חומרתן הרבה, והענישה הרואה בהן, הפנה לע"פ 5863/10 אנג'ליק סbag גוטיר נ' מ"י (11.7.2011). המערעתה שם הורשה בעבירות אשר חלהן בוצע לפני תיקון 91 לחוק העונשין וחלקה לאחריו, כמו אישומים בעבירות קשרית קשור לסחר בבני אדם, וגרינה לאדם לעזוב את המדינה בה הוא מתגורר לשם העסקתו בזנות. נגזרו 30 חודשים מאסר, כאמור בגין עבירות אחרות, אשר לצידן ענישה חמורה פחות, וביחס לסחר בבני אדם נפסק בסעיף 12 לפסק הדין כדלקמן:

"**תופעת הסחר בבני אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט פוגעת פגיעה קשה ואנושה בחירותם ובכבדם של נפגעים העבירה ... והמכנה המשותף בין עבירת הסחר הכללית, הקבועה ביום בסעיף 377א לחוק, להוראות העבירה דין הוא בהיבט הבינלאומי הכרוך בתופעה של "יבוא" ו" יצא" בני אדם כחף העבר לסתור. יש אף הרואים בהוראות העבירה בעניינו "UBEIRAT MANU" לעבירת הסחר משום שהמעשה האסור על פיהם מהוות במקרים רבים פעולה מקדימה לסחר באוטם הנפגעים למטרות זנות (ראו הלוי, ד', 575). הנה כי כן, הוראות העבירה דין מיועדות להגן על נפגעי העבירה מפני ניצולים בידי אלה הגורמים להם לעזוב את מקום מגורייהם לשם עיסוק בזנות ומפני חשיפתם בנסיבות אלה למצב פגיע מיוחד במיוחד בשל קשי שפה, חוסר התמצאות וניתוק מן הקרובים העולול להופכם "טרף קל" לא רק לצורך עיסוק בזנות בתנאי מחיה לא נאותים תוך שלילת חופש**

התנועה שלם אלא גם לצורך סחר בהם ... לא לモתר לציון כי בשל החשיבות שייחס החוקק להוראות העבירה דין ככל ייעיל למלחמה בתופעת הסחר בבני אדם נכללו עבירות אלה בין העבירות אשר לגבייהן אין נדרשת "פליליות כפולה" לצורך העמدة לדין של אזרחים ישראליים ... על רקע המטרות המרכזיות של הוראות העבירה דין עליו עמדנו לעיל - למנוע את הרחבתה של "תעשיית" הזנות ואת פיתוחו של "ענף בינלאומי" ל"תעשייה" זו וכן לתורם לסייע להסחר בבני אדם המתבצעת לעיתים קרובות לאחר מעבר נפגעי העבירה מדינה למدينة, נבחן עתה את טענות המערערת בדבר התנאים שהוא מבקש לקרוא לתוך הוראות העבירה".

ובהמשך בסעיף 17 לפסק הדין:

"איני סבורה כי יש מקום להטער בעונש שגורר בית המשפט המחויז על המערערת. בית משפט זה עומד לא אחת על החומרה ועל הכיוור בנסיבות של אלו הנוטלים חלק, ولو חלק כלשהו, בשרשורת הסחר בבני אדם - ובדרך כלל יהיו אלו נשים - למטרות זנות. פסול וכיורו אלו מצדיקים, כך נפסק, להחמיר בעונשם של המעורבים במעשה הסחר ... והדברים יפים גם לגבי "יבוא" או "יצוא" נשים אשר לא מתקייםים לגבייהן יסודות הסחר במלואם ...".

בע"פ 3204/03 3213/03 מ"י נ' **יעיש בן דוד וערעור שכנדג** (6.11.2003), הורשע המשיב (המערער שכנדג) בשלושה אישומים. לראשונה בביעוע עבירות של סיוע בסחר בבני-אדם לעיסוק בזנות, שחר בבני אדם לעיסוק בזנות, וסיוע לזייף מסמך בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 203א (הסעיף שלפני תיקון 91), וסעיף 418 סיפא לחוק העונשין, ובנוספ סرسרות לזנות, שיבוש מALLECI משפט ושהיה בלתי חוקית בישראל. שני האישומים הנוספים הורשע בהחזקת מקום לשם זנות.

על פי כתוב האישום המתוקן, בעובdotיו הודה המשפט, באישום הראשון נטען, כי אזרחית רוסיה שנכנסה לישראל שלא כדין, "נרכשה" על ידי אחר והעסקה בזנות במשך כ-4 חודשים במקום שבו נהיל המשפט, אשר מסר לידי תעוזת זהות מזויפת בה הדבקה תמנתה, ובנוספ השתתק המשפט במשא-ומתן לריכשtan של שתי נשים נוספות שהוציאו לו, החליט לרכוש אותן ובהמשך העסיקן בזנות עד למעצרן, וגם הפעם היה המשפט מעורב במסירת תעוזות זהות מזויפות לשתי הנשים. בית המשפט המחויז גזר על המשפט 5 שנות מאסר בפועל, ושני הצדדים ערערו. לאחר בחינת ההיסטוריה החוקיקתית ומטרותיה נקבע כי "לנוח כל האמור, ומהאמצעים אשר ננקטו עד כה לא הוכחו את ייעילותם, אני סבור כי הגעה העת להחמיר בעונשם של עברייןום בתחום זה, כדי להגבר ולחזק את מסר הרתעה, ומנקודות השקפה זו אין בעונש שהוושת על ידי בית משפט קמא בגין הדיון מושא הערעור, כדי להציג מטרה זו".

עונשו של המשפט הוחמר ל - 8 שנים מאסר בפועל, תוך שנקבע כי : "העונש שגורר בית המשפט המחויז למשיב, אין בו כדי לענות על חומרתו של עבירות הסחר בנשים ולהרטיע אחרים מביצוען, בכלל, ובנסיבות של המשפט שבפנינו, בפרט".

עוד נקבע, תוך ציטוט מבש"פ 9274/01 מ"י נ' עמי ישי (7.12.2001) כי: "העבירה של סחר בבני אדם לצורך העסקת זנות היא מן העבירות הבזוזות והנתעבות ביותר בספר החוקים שלנו. יש בה מן הזרועה שבמכירת אדם, מן האכזריות וההשללה שבניצול מיני ומין האימה שבסחיטה. בתוך עבירה זאת מובנים המורא והפחד שמתיל הסוחר על קורבונו - ואף על מעורבים אחרים במסחרו - בתקופת השעבוד; ואף אחרי שיצאו מעבדות לחירות".

12. נסיבות ביצוע העבירות על ידי נאשם 2 חמורות, כמפורט לעיל, ואין מדובר באירוע נקודתי, ועבירת הניסיון הינה במידה גבוהה של שלב הניסיון.

הפגיעה של נאשם 2 בערכיהם המוגנים הינה ברף גבוהה. הוא המבצע העיקרי של העבירות באישום הרביעי והשביעי המוחשיים לו.

הוא זה אשר פועל באישום הרביעי להבאתה ארצתה של אישה לארץ, ומנסה בצוותא חדא עם אחר לסתור אדם לשם הבאתו לידי מעשה זנות. נאשם 2 כאמור הוא הפועל להבאת האישה, והוא מגע להסכם כספי עם בוריס, לתשלום חודשי עבור הבאת האישה והעסקתה במתן שירותים מין בתשלום.

גם בעבירות הרבות של הלבנת הון בהן הורשע נאשם 2 הוא המרכזי ביצועו. הוא אשר משתמש בחשבון בנק במדינת אחרת ששיר לו או למי מטעמו, ומבצע עבירות הלבנת הון תוך שימוש בחשבון זה.

מכאן שפגיעה נאשם 2 בערכיהם המוגנים בעבירות אשר ביצע הינה ברף גבוהה.

13. מתחם העונש ההולם צריך להיות לשני האישומים יחד כמתחם עונש כולל אחד, הויל ומתקיים מבחן הקשר ההדוק, שכן מדובר בעבירות הקשורות לאוთה מסכת התנהלות עברינית שמטרצה סחר בבני אדם למטרת זנות.

ב"כ הצדדים טענו כי הענישה לצד עבירות הלבנת הון בלבד צריכה הייתה להתחיל במאסר מוותנה. אין לקבל טענה זו. לא סכום ביצוע העבירות בלבד קובע מהו המתחם, אלא המכלול של הנסיבות.

ביחס לכך, מטרת ביצוע הלבנת הון האסורה, והפעולות העברינית אשר הלבנת הון זו מבקשת לסייע לה, באופן של הלבנת הרוחחים ממנה, רלוונטיות, חשובה, ומהו שיקול חשוב בקביעת מידת חומרתה, והמענה העונשי ההולם בגין.

עבירת איסור הלבנת הון יכולה להתבצע להסואת מקור הכנסות מעבירות רבות, וטיב העבירות שעומדות בסיס מטרת זו משליך באופן ישיר על חומרת עבירת איסור הלבנת הון המבוצע.

משמעותו של עבירות איסור הלבנת הון אשר נועדה להסתיר ולהסווות מקור הכנסות מדמיי אתנן, במסגרת ניהול רשות שעסקה בסחר בנשים לשם הבאתן לידי מעשה זנות, הרי שהפגיעה בערכיהם המוגנים הינה ברף גבוה, גם בעבירות איסור הלבנת ההון לכשעצמה, שכן העבירה למעשה משרתת קבלת רווחים מביצוע עבירות חמורות ביותר של סחר בנשים.

לאור זאת אין לקבל את הטענה כי מתחם עונש הולם לעבירות הלבנת הון בעניינו של נאשם 2 צריך היה להתחיל במאסר מותנה בלבד.

העבירות אשר ביצע נאשם 2 צריכות לטענה עונשי הולם אשר יכול מאסר בפועל משמעותית. חומרת העבירות, הענישה לצידן, הנسبות של ביצוען, וחילקו המרכזיו של נאשם 2 ביצוען, מחייבים קביעת מתחם עונש הולם אשר יכול מאסר משמעותית.

העובדת שחלקו של נאשם 2 במלול האישומים בכתב האישום קטן משל האחרים, אין בה כדי להפחית מחלוקת המרכזיו בשני האישומים המיוחסים לו, ואין לומר כי חלקו שלו.

אשר על כן אני מוצא כי מתחם העונש הולם לנאשם 2, לעבירות אשר ביצע, בנسبות ביצוען, כולל מאסר בפועל הנע בין 30 ל - 50 חודשים.

גם ביחס לכנס, המתחם צריך לכלול ענישה כלכלית משמעותית לאור העבירות בנسبות ביצוען.

בבסיס עבירות אלו הבסיס הכלכלי, ולפיכך על הענישה הכלכלית להיות משמעותית. כאמור לצד כל אחת מעבירות עבירות איסור הלבנת הון שביצע נאשם 2 ענישה של כנס מקסימלי בסך 4,520,000 ל"נ.

בהינתן נسبות ביצוע העבירות על ידי נאשם 2, סבורני כי קיים קושי לקביעת מתחם עונש הולם אשר כנס של 13,000 ל"נ נמצא במסגרתו.

אני מוצא כי מתחם הכנס לעבירות הרבות שביצע נאשם 2 כולל כנס הנע בין 50,000 ש"ח ל - 200,000 ל"נ.

ענישה של 14 חודשים וחצי מאסר בפועל לצד 13,000 ל"נ כנס וחילוט בסכומים המפורטים לעיל, הינה ענישה מוקלה ביותר, אשר הינה מתחת למתחם העונש הולם, ויש בה חריגה של ממש מהענישה הראויה, באופן שאין עומד במבחן האיזון.

העובדת שמתחם העונש הולם תחילתו ב - 30 חודשים או יותר כי זה העונש הראויבגדרי המתחם, גם

כאשר מדובר בנאשם נעדך עבר פלילי אשר קיבל אחריות, לאור הצורך במתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבבים.

לקבלת האחריות יש לתת משקל, אולם אין בה כדי איזון שיקולי עונישה אחרים.

שיקולי העונישה המרכזיים צריכים להיות המענה העונשי ההורם והצריך להחמיר בעבירות מסווג זה אשר יש בהן פגעה קשה בכבודן של הנשים נפגעות הערים, מניעת ניצולן, ומונעת פגעה בגוף ובנפשן של הקורבנות.

שיקולי עונישה נוספים הינם הרתעת היחיד והרתעת הרבים, ומשיקולי עונשה אלו על העונישה במסגרת המתחם היה להיות מעלה הרף התחתון, וקרובה לאמצעו של המתחם.

מכל אלו אין אלא לקבוע כי הסדר חריגה משמעותית מבחן האיזון.

בעונישה זו יש כדי פגעה מהותית באינטראס הציבורי המגולם בעבירות אלו, המלחמה בסחר בני אדם, בהלבנת הון בכלל, ובhalbנת הון מסוימת לעבירות אלו בפרט.

יש להוסיף כי אליבא דב"כ המאשימה, העונשה המוסכמת בהסדר מקללה, וכי מדובר בהקללה - "באופן משמעותי יותר מהרגיל". אינני מוצא מקום לקבלת הטענות אשר ביקשו להצדיק הקללה "באופן משמעותי יותר מהרגיל" זו.

שיקולי העונישה המרכזיים אינם ניגפים מפני הודהת נאשם, גם לא בתקופה בה אנו מצויים.

הצורך בעונישה מחמירה בעבירות מסווג זה עולה מהתנשא אשר קבע החוקה לצידן, ומהפגיעה הקשה שיש בביבוצען, בערכיהם מוגנים מרכזים, כבוד הקורבנות ומונעת ניצולן.

מצוטט לעיל, עבירות אלו שנקבעו בספר החוקים הן **"כלוי יעל למלחמה בתופעת הסחר בני אדם"**.

המלחמה בתופעת הסחר בני אדם, וחומרתה הרבה, צריכה להיעשות באמצעות עונשה משמעותית הכוללת עונשי מאסר ממושכים. וכך גם התייחס החוקה בקביעת עונשי המאסר החמורים.

גם לאחר שנתי דעת ליינטראס ההסתמכות של נאשם 2, אינני מוצא כי יש מקום לאשר הסדר כה חריג מהעונישה הראויה. כאמור אין קושי ראייתי של ממש, כך שה"תמורה" אשר ניתנה על ידי נאשם 2 אינה משמעותית.

כאמור, על פי הלכת פלוני, גם כאשר בית המשפט מתערב בהסדר טיעון לא יטיל את העונשה אשר מלכתחילה היה

ראוי לטעמו להטיל, ועל הענישה המוטלת להיות כזו אשר בית המשפט היה מטייל אליו בא בפניו הסדר טיעון שקוול ומאוזן.

14.5 חודשי מאסר בפועל אינם ענישה ראייה והולמת.

נפנה לדברים המצווטטים מע"פ 3204/03 3213/03 מ"י נ' **יעיש בן דוד וערעור שכנד** (6.11.2003), דלעיל, ולענישה אשר הוטלה שם, במסגרת ערכאת הערעור החמורה את העונש מ - 5 ל - 8 שנות מאסר. אכן הנסיבות שם חמירות יותר, וההרשעה הייתה הん בסיווע והן בעבירה של סחר בבני אדם לצד עבירות נוספות, ואולם גם לאחר שמאובחן פסק דין זה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות על ידי נאשם 2, על הענישה להיות חמירה משמעותית מזה המוסכמת.

כאמור, עבירה זו הינה "מן העבירות הבזוחות והנתעבות ביותר בספר החוקים שלנו", ו - "הגיעה העת להחמיר בעונשם של עבריינים בתחום זה, כדי להגביר ולהזקק את מסר ההרתעה". בשיקולי ענישה אלו לא עומד הרסדר בין הצדדים.

הענישה הראייה כאמור צריכה הייתה להיות אף מעל הרף התיכון של מתחם העונש ההולם.

במצב דברים זה, אני מוצא כי ענישה של 24 חודשים מאסר בפועל יוצרת אייזון מסוים לאור הכללים החלים עת בית המשפט מתערב בהסדר טיעון.

אכן, גם ענישה זו הינה ענישה מקללה, אולם כאמור, בית המשפט אינו מטייל את הענישה שהוא סבור שראייה, כאשר הוא מתערב בהסדר טיעון.

ביחס לכנס, וכאייזון מסוים לרכיב המאסר בפועל, יוטל קנס אשר אינו פוחת מהרף התיכון של מתחם הקנס. ד

הענישה

14. **לאור כל האמור, אני גוזר על נאשם 2 את העונשים הבאים:**

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, בגיןemi מי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. נאשם 2 ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה מהעבירות לפניה הורשע.

קנס - קנס בסך 50,000 ש"ח או מאסר למשך 100 ימים תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תלולים חדשים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 60 יום מהיום ויתר התשלומים מידיו 30 יום לאחר מכן.

חילוט - לאור ההסכמה, מורה על חילוט סך 2,650 יורו ו-150 דולר.

לבקשת המאושר וכפי ההסכמה, סכומי הקנס והחילוט יעברו לידי עדות כאמור בסעיף 377ה לחוק העונשין.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אדר ב' תשפ"ד, 18 מרץ 2024, במעמד הצדדים.